

שבת פרשת במדבר * כ"ז אייר תשע"ו * גליון 34

צִבְיֹת הַיַּיִת

עלון לצבת צבית הספר נחלים

לקראת שבת / מנהל בית הספר

חומש במדבר, שאותו נתחיל לקרוא השבוע מכונה גם "חומש הפקודים", על שם המפקדים המופיעים בו, בהם ספרו את עם ישראל. גם היום נהוג לערוך מדי כמה שנים "מפקד אוכלוסין" ובו סופרים את אזרחי המדינה. אולם, בשונה ממפקד האוכלוסין המודרני, ב"חומש הפקודים" יש ספירה מסוג אחר: "שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לגולגלותם". המפקד הוא מכלל אל הפרט: קודם כל עדת ישראל, אחר כך המשפחות (השבטים), אחר כך בתי האב (המשפחה הגרעינית) ולבסוף – "במספר שמות לגולגלותם", האדם הבודד.

והדברים תמוהים, שכן בד"כ כשסופרים אנשים, המטרה היא להגיע מן הפרט אל הכלל – לספור כמות של אנשים בודדים ולהגיע למספר מסכם, כולל. ומה ראתה התורה לציין סדר הפוך?

תשובה לכך נמצאת בביטוי הייחודי "למספר שמות", שלא מופיע במקומות נוספים. הביטוי עצמו לא פשוט להבנה – האם הקב"ה מעוניין ב"מספר" (סכום כולל) או ב"שמות" (התייחסות לכל פרט)?

על כך ענה רש"י במילותיו הידועות: "מתוך חיבתן לפניו, מונה אותם כל שעה". בהמשך גם נותן רש"י משל לאדם המונה את מעותיו (כספו), ומתוך חיבה לממון אוהב לספור את הכסף שוב ושוב, אף שאין צורך בכך.

ואף היום, הדברים רלוונטיים מתמיד בחיינו כמדינה ובשדה החינוך בפרט. המתח בין הרצון מצד אחד ליצור קבוצה, ליצור מכנה משותף שגדול מסך כל הפרטים המרכיבים אותו. ליצור "מספר".

ומצד שני – ההבנה שכל אדם הוא עולם ומלואו, שכל תלמיד ראוי ליחס אישי כאילו היה יחידי בעולם. ההבנה ש"לכל איש יש שם".

והתורה מחברת בין הדברים – "למספר שמות", גם "המספר" חשוב וגם "השמות". אין קיום לפרט מבלי החברה, אך באותה מידה אין קיום לערכי החברה מבלי שהיא מתייחסת לצרכיו ורצונותיו של כל פרט. גם יחס וגם יחס, ובקצרה: "יחד אישי".

שבת שלום!

מעשה שהיה

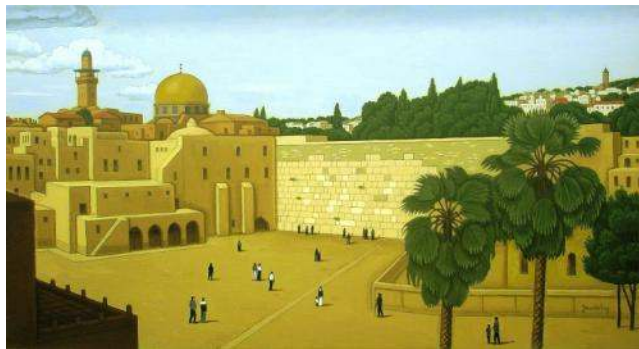
כְּשֶׁעָלָה בְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְבָנוֹת אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, נִגְלָה אֵלָיו הַמֶּלֶךְ וְאָמַר לוֹ: "שְׁלֹמֹה בֶן דָּוִד, מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַיִם! דַּע לְךָ, כִּי הַמִּקְדָּשׁ שֶׁאַתָּה עֹתִיד לְבָנוֹת, יִהְיֶה מִקְדָּשׁ שֶׁל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, לְכֵן הִקְהַל נָא אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל וַיְבֹאוּ כָּל אֶחָד לְהִשְׁתַּתֵּף בַּמִּלָּאכָה כַּאֲשֶׁר תִּשְׁיַג יָדוֹ."

וַיֵּצֵא שְׁלֹמֹה וַיִּקְהַל אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל, אֶחָד לֹא נִעְדַר - שָׂרִים וְרוֹזְנִים, פְּהָנִים וּקְצִינִים וְגַם עֲנִיִּים - דִּלְת הָעָם. וַיִּתֵּן שְׁלֹמֹה גִּזְרֵי עֲלֵה עַל הַמִּלָּאכָה, כִּי כְּגִזְרֵי תַחֲלֶקֶת. וַיֵּצֵא הַגִּזְרֵי לְעֹשִׂיִּים וְאֵילֵי הַכֶּסֶף: מְלָאכֶת הַמְּזַבֵּחַ. לְשָׂרִים וְלְרוֹזְנִים: טוֹרֵי עֲמוּדִים וּמַעְלֹת. לְפְהָנִים וְלְקִיָּיִם: אֲרוֹן הַעֲדוּת וְהַפְּרָכֶת. וּמָה שְׁנוֹתָר, בְּנִין הַפְּתָל הַמְּעַרְבִי - לְעֲנִיִּים.

כִּף הָיָה הַגִּזְרֵי וּמֵאֵת ה' הִיָּתָה זֶה הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ. וַתִּשְׁלַם הַמִּלָּאכָה אֲשֶׁר לְרוֹזְנִים וְלְשָׂרִים וְכָל אֵילֵי הַכֶּסֶף, וְאֵת הַפְּהָנִים וְהַלְוִיִּים, וְרַק עֲבוֹדַת הָעֲנִיִּים הִתְמַהֲמָהּ מְאוֹד, כִּי לֹא הִשִּׁיגָה יָדָם כָּל דְּבַר חֶפְצֵן, וְלֹא יָכְלוּ לְשַׁפֵּר אֲנָשִׁים לְעֲזָרָתָם, וַיַּעֲבְדוּ הֵם, נְשִׂיָּהִם וְטַפָּם בְּכוֹחוֹת עֲצָמָם.

וַיִּחַצְבוּ אַבְנִים מִן הַמְּעָרָה הַגְּדוֹלָה, הַלֹּא הִיא מְעַרַת צִדְקָהּ, עַד אֲשֶׁר כְּלוּ בְּעֲמַל כְּפִיָּהֶם אֶת חֲלָקָם, הוּא הַפְּתָל הַמְּעַרְבִי. וַיְהִי בָתָם מְלָאכֶת הַקֶּדֶשׁ, וְהַמְּקוֹם שֶׁעַל תְּלוּ עָמַד כָּלוּ בְּהַדְרוֹ. וַיֵּרַד אֱלֹקִים לְהִשְׁכֵּן שְׁכֵנְתוֹ בּוֹ, וְאֵת פְּאֵת מְעַרְב אֵיוֹנָה לְמוֹשָׁב לוֹ, כִּי אָמַר: "יָקָר לִי עֲמַל עֲנִיִּים וּבִרְכָתִי תַחֲוֹל עָלָיו."

וּבַת קוֹל יֵצֵא וְאָמְרָה: "לְעוֹלָם אֵין הִשְׁכִּינָה זֹזָה מִן הַפְּתָל הַמְּעַרְבִי." וְכִשְׁהִתְרִיב הָאוֹיֵב אֶת בֵּית תְּפָאֲרָתוֹ, יָרְדוּ מִלְּאֲכֵי עָלְיוֹן וַיִּפְרְשׂוּ כְּנָף עַל הַפְּתָל הַמְּעַרְבִי וּבַת קוֹל יֵצֵא וְהִכְרִיזָה: "אֵין הַפְּתָל הַמְּעַרְבִי תָרַב לְעוֹלָם."

פינת ההלכה / לעילוי נשמת יהודית בת ציפורה:

(ליום ירושלים, החל ביום ראשון השבוע)

1. יום ירושלים, בו שוחררו המקומות הקדושים ביותר לעם היהודי משלטון זרים של אלפי שנים הוא יום חג ושמחה, הנקבע ע"י כנסת ישראל והרבנות הראשית.
2. ע"פ ההלכה הרואה את מקום המקדש (הר-הבית) כשהוא חרב, צריך לקרוע קריעה בבגדיו, אולם מעת שהמקום תחת שלטון ישראל אין נוהגים כן.
3. הרבנות הראשית הורתה לומר הלל בבוקר יום ירושלים בתפילת שחרית.
4. מנהגי אבלות ספירת העומר, לנוהגים, בטלים ביום ירושלים.
5. ראוי לעשות סעודה בביתו ולהוסיף שמחה להודות ולפאר לקב"ה על הנסים שעשה לנו, ושהצילנו מן הקמים עלינו לכולתנו ביום זה.

הציור השבועי

איזה פסוקים מהפרשה
רמוזים בציור?

תשובות ניתן למסור דרך אתר בית הספר: www.NECHALIM.net בין הפותרים יוגרל פרס!
(ההשתתפות פתוחה לכל ילד/ה מגיל 5 עד 12)

דמות אחת בשבוע – מוטה גור

מרדכי ("מוטה") גור נולדת בשנת 1930, היה איש צבא ושר ביטחון בממשלת ישראל, כיהן כרמטכ"ל העשירי ונודע כמפקד חטיבה 55 שכבשה את העיר העתיקה במלחמת ששת הימים.

מוטה גור נולד בירושלים והתחנך ברחובות, בגיל 13 הצטרף להגנה כמפקד כיתה במלחמת העצמאות. בהמשך, התנדב לצנחנים בצה"ל ושירת כמפקד פלוגה תחת אריק שרון ולחם בקרב הצניחה המפורסם ב"מיתלה".

בתקופה שכינה כמפקד חטבה 55 פרצה מלחמת ששת הימים, ולחם בירושלים. לאחר שרשרת קרבות קשים בגבעת התחמושת ובמזרח העיר, כבשה החטיבה את העיר העתיקה ושיחררה את הכותל המערבי.

קריאתו המפורסמת של מוטה גור בקשר הצה"לי זכורה כסמל של אותם ימים: "כל הכוחות חדל, הר הבית בידנו".

בהמשך, התקדם בשרשרת הפיקוד והשתתף בשחרור החרמון ומאוחר יותר כיהן כרמטכ"ל. בסיום תפקידו הצבאי, כיהן כשר ביטחון בממשלת רבין השנייה וכאחראי על המשק בשעת חירום.

בערוב ימיו חלה במחלת הסרטן ושלח יד בנפשו. על שמו קרויים רחובות רבים ברחבי הארץ, וכן מחנות צה"ל ומוסדות ציבור.

מה שקורה בנחלים

יפה! חתיכת מסלול עשינו שם עם כיתה ה'. עד עכשיו השרירים תפוסים. זוה:

אין לי מושג...

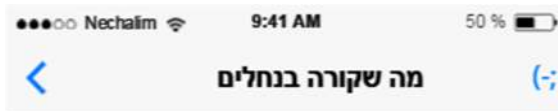
כיתה ו' בסיוור טיבוע ציפורים

ולסיום, קבל סרטון מסכם של קונצרט הנגנים של בית הספר נחלים והקונסרבטוריון שנערך השבוע: <http://goo.gl/j9Rjxq>

שבת שלום

Send

Today 8:32 AM

מזל טוב

על מה?

על הזכייה ביום ה-FLL במקום הראשון ברובוטיקה, כל הכבוד לכיתה ב'!

מריחים כבר את סוף השנה?

איזה... מלא אירועים היו השבוע. הנה... נתחיל בזה:

איזו התרגשות!!! כיתה א' כבר קיבלו חומש?

איפה זה? בבבא סאלי?

כן... נראה אם אתה מזהה גם איפה זה:

נו... זה קל, מדבר יהודה, נחל ערוגות.

עורכת ראשית: דקלה אברהם

